

REDAKCIJAS SLEJA

Hey, hey, hey! Klāt jau pavasaris, tas nozīmē, ka arī pēdējās mācību dienas! Ārā spoži spīd saule, maigais vējš mūs ieskauj savos apskāvienos, un cilvēku smaidi kļūst plašāki. Mums, ģimnāzistiem, klāt ir pēdējās ieskaites, pēdējās mācību stundas un dažiem pat pēdējie soļi šajos gaitēņos.

Mācību gads paskrēja nemanot, bet paspējām daudz – aktīvi rīkojām un piedalījāmies skolas pasākumos, parādījām savu gudrību olimpiādēs, bijām sportiski sacensībās un vienkārši bijām cītīgi, aktīvi skolēni. Cerams, ka katrs piedzīvoja dažādas emocijas un sasniedza vēlamās mērķus! Bet nu vēl viens mazs dzīves posms katram no mums ir noslēdzies, kas nozīmē tikai to, ka jāturpina iet tālāk! Ir svarīgi cīnīties par saviem mērķiem un sev vēlam, tomēr tas, ko vēlos jums visiem novēlēt, ir – sekojiet sirdsbalsij, tā jūs nekad nepievilks un liks izdarīt pareizo izvēli. Lai arī dažreiz prāts ņem virsroku, atcerieties, galvenais ir būt laimīgam, tad dzīvē būs sasniegts viss!

Dzīvojiet mirkli, elpojiet dziļi un baudiet – viss labākais vēl ir priekšā! Veiksmi devītajiem un divpadsmitajiem eksāmenos un pareizajās izvēlēs!

Foto no personīgā arhīva
Linda Amura (11.a)

Skolēnu padome ciemos

Madonas Valsts ģimnāzijas Skolēnu padome saņēma uzaicinājumu uz Balvu Valsts ģimnāzijas rīkoto valsts ģimnāziju un kaimiņu skolu

paspārvalžu sadraudzības un personības pilnveides pasākumu „Pārvarot sevi”. Tā kā Balvu Valsts ģimnāzijas jaunieši katru gadu aktīvi piedalās mūsu rīkotajos paspārvalžu pasākumos, nolēmām, ka dosimies ciemos arī pie viņiem!

Brauciens norisinājās saulainā 4. aprīļa dienā, kurā kopīgi devās Skolēnu padomes dalībnieki – Paula Silava (11.b), Katrīna Lukaševica (11.b), Līva Lora Sobolevska (12.c), Toms Zvirgzdiņš (12.b), Santa Socka (12.a) un Linda Amura (12.a), kopā ar skolēniem devās skolotāja Līgita.

Ierodoties Balvos, apbrīnojām plašo un gaišo skolu. Tur mūs sagaidīja, un kopīgi devāmies pusdienot. Pasākuma atklāšanas laikā klausījāmies prezentāciju par pašu skolu un padomes darbību, kā arī tika spēlētas iepazīšanās spēles.

Nākamā aktivitāte bija nodarbība ar sporta žurnālistu Armandu Tripānu. Šķita, ka to varētu klausīties ilgi un dīkti, jo tā bija ļoti interesanta, pieredzes pilna un aizraujoša, kā arī iedvesmojoša. Žurnālists pastāstīja par savas karjeras sākumu, ceļu uz Olimpiskajām spēlēm un iedvesmoja mūs, jauniešus, darīt to, ko sirds kāro.

Pasākums bija tikai pusē, kad mēs nolēmām diemžēl doties prom, tomēr tālāk programmā sekoja meistardarbnīca ar aktieri Kristapu Rasimu un vakara pasākums ar ballīti, kas noteikti varētu būt interesanti! Atpakaļceļā nevarējām neuztaisīt foto pie zīmes „Pierobeža”. Visi padomes dalībnieki bija apmierināti ar braucienu un noteikti saka lielu paldies Balvu Valsts ģimnāzijai par uzņemšanu!

Linda Amura (12.a)

ĪSZIŅAS

- 25. aprīlī Cēsīs norisinājās Latvijas izglītības iestāžu jaukto koru Vidzemes skate. Madonas Valsts ģimnāzijas jauktais koris diriģentes Ijas Voiničas - Grīnas vadībā iegūst augstāko pakāpi ar 45.55 punktiem! Sveicam!
- 3. maijā Gaiziņkalnā koru sadziedāšanās pasākums „No Gaiziņa Latviju redzot”. Tiek ieskandināta visa apkārtnē ar skaistajām dziesmām!
- 7.maijā tiek sveikti olimpiāžu uzvarētāji. Lepojamies!
- 10.maijā Smeceres silā notiek Pirmās palīdzības sniegšanas sacensības, kurās Madonas Valsts ģimnāzijas komanda iegūst 1.vietu.
- 15.maijs - Skolēnu padomes jaunā vadītāja vēlēšanas. Uzvar Rojs Roberts Dzilna no 10.b klases! Lai izturība, drosme, apņēmība, vadot Skolēnu padomes darbu nākamajā mācību gadā!
- 17. maijā 9. un 12.klasēm Zvana svētki! Vēlam veiksmi un izturību eksāmenos!
- Skolēnu mācību uzņēmums „Karika” uzņēmējdarbības konkursā “Start Strong 3+3” iegūst godalgotu balvu - brauciens uz ASV.
- ZZ čempionātā 12.klašu grupā 1.vieta Madonas Valsts ģimnāzijas 12.b klasei.
- 29. maijā sportojam un aktīvi pavadām laiku kopā ģimnāzijas Sporta dienā.
- 31. maijā noslēdzam šo mācību gadu ar svinīgo līniju. Noskaidrojam Superklasi 2019!
- Gaidām 9. un 12. klašu izlaidumus. Lai skaisti svētki!

Linda Amura (11.a)

Erasmus+ ziemas mobilitāte Madonā

No 10. februāra līdz 15. februārim Madonas Valsts ģimnāzijā norisinājās Erasmus + projekts – PEALS (Physical Education Active Lifestyle). Projekta mērķis ir popularizēt veselīga dzīvesveida un sporta nozīmi jauniešu vidū. Katrai valstij ir savas tradicionālās sporta aktivitātes, pie mums, Madonā, viesiem piedāvājām iespēju apgūt slēpošanas un šaušanas prasmes, kā arī dažādus citus ziemas sporta veidus. Projektā piedalījās piecas valstis – Grieķija, Lietuva, Ungārija, Čehija un Latvija.

Projekta dalībaskolu pārstāvjus sagaidījām svētdien, un ikvienam no mums bija satraukums par pirmo satikšanos, jo iepriekš ar projekta dalībniekiem bijām sazinājušies tikai sociālajos tīklos, lai labāk iepazītu skolēnu, ar kuru kopā būs jāpavada nedēļa. Pirmie Latvijā ieradās lietuvieši. Lietuvieši bija ļoti smaidīgi, atvērti sarunām, tāpēc jutāmies iedrošināti. Vēlāk, kopā ar lietuviešiem, devāmies nelielā ekskursijā pa Madonu, lai iepazīstinātu ar pilsētas vidi un dažādiem apskates objektiem. Nākamie Latvijas robežu šķērsoja čehi un ungāri. Satiekot viesus, kādam bija grūtāk atpazīt savu ārzemju draugu, citam nesagādāja nekādas grūtības saprast, ar kuru skolēnu tiks pavadīta nedēļa. Grieķi Latvijā ieradās svētdienas vakarā. Viņiem bija jāveic vistālākais ceļš, lai nonāktu Madonā. Par spīti atālumam, viesi palika vienotā laika zonā ar Grieķiju. Kad grieķi ieradās, viņi apbrīvoja skaisto sniegu, kas mums Latvijā šogad īpaši lutina. Ļoti pārsteigti ciemiņi bija par slidenajiem ceļiem un Ziemassvētku rotājumiem, kas vēl manāmi gan ceļā uz Madonu, gan dažviet pilsētā.

Nākamajā dienā viesi vairāk uzzināja par mūsu skolu, tiekoties ar skolas vadības pārstāvjiem. Viesiem tika dota iespēja apskatīt skolu – ģimnāzijas šauros gaitenīšus, klases un iepazīties ar skolotājiem. Grieķu skolēni bija pārsteigti, ka mūsu skolas sienas ir dažādās krāsās, jo viņu skolā visas ir pelēkas, tas viņiem radīja prieka sajūtu un vēlmi nākamajā dienā apmeklēt mācību stundas.

Populārākais vārds, dodoties ar kājām uz Madonas sporta centru, bija *slippery* (slidens), kā arī *be carefull* (esi uzmanīgs), jo Madonas ietves un ceļus klāja slidena ledus kārtiņa. Skolēnu padome bija sagatavojusi dažādas sadraudzības aktivitātes, lai projekta dalībnieki iepazītos un uzzinātu vairāk viens par otru. Pēc iepazīšanās un *ledus laušanas* aktivitātēm Madonas sporta centrā mēs devāmies ēst pusdienas uz Madonas pilsētas vidusskolas ēdnīcu. Pie pusdienu galda mēs noskaidrojām, kā pareizi pateikt *gurķis* katrā valodā un kādi ir ēšanas paradumi projekta dalībvalstīs.

Tāpat kopā ar projekta dalībniekiem iepazīnām Madonas novada pašvaldības darbību, uzzinājām novadā populārākos pasākumus un attīstības vīziju. Ieklausījāmies Madonas domes priekšsēdētāja Agra Lungeviča un sabiedrisko attiecību speciālistes Ilzes Riekstiņas stāstā par Madonas novadu. Grieķu viesi bija pārsteigti par skolēnu līdzdalības iespējām Madonas novadā biznesa jautājumos, jo Grieķijā skolēniem nav iespēja dibināt savus mācību uzņēmumus.

Dienas izskaņā katras dalībvalsts pārstāvi ar prieku un lepnumu projekta dalībniekiem prezentēja un mācīja savas tautas dejas. Dejas bija atšķirīgas, ritmiskas un interesantas, kas liecināja par mūsu kultūru atšķirību un to, ka dejai mūsu tautās ir īpaša nozīme. Vakara noslēgumā dejās griezās ikviens, kas piedalījās projektā, jo katrs gribēja iemācīties dažus soļus no citu valstu tautas dejām.

Otrā dienā mobilitātes viesiem tika dota iespēja iepazīt Madonas Valsts ģimnāzijas darbību, radošo pieeju mācību

stundās un novērtēt skolotāju attieksmi, apmeklējot mācību stundas.

Pēc tam sporta un atpūtas centrā "Smeceres sils" viesi apguva slēpošanas un šaušanas prasmes. Daudzi no viesiem nedēļas sākumā atzina, ka ļoti gaida brīdi, kad apgūs slēpošanas pamatsoļus un izbaudīs ziemas priekus. Visgrūtāk slēpošanu apgūt bija grieķiem, jo viņiem slēpošana šķita ļoti sarežģīta. Sporta skolotāji Jānis Švika un Lana Licīte demonstrēja pamatsoļus, kas atviegloja slēpošanas apguvi un lika viesu acīm mirgzēt! Smeceres sila šautuvē, Rolands Pužulis kopā ar Madonas Valsts ģimnāzijas biatlonistēm Elizabeti Pauru un Agniju Nagli vadīja šaušanas meistarklasi. Pavadot visu dienu aukstumā, patīkams spirdzinājums bija siltā tēja, kuru skolotājas cītīgi vārīja uz uguns. Dienas izskaņā bija iespēja vizināties ar sniega motociklu, kā arī skolotājs Jānis Švika bija sagatavojis mums dažādas stafetes, kuras veicināja sadarbības prasmes un stiprināja saliedētību jauniešu vidū. Šajā dienā viesiem no Grieķijas, Ungārijas, Čehijas un Lietuvas bija iespēja sajūst Latvijas ziemas nokrāsas.

Trešās dienas rītā devāmies ceļā uz Rīgu. Šajā dienā iepazīnām Rīgas Biržas muzeju, kurā ielūkojāmies dažādās izstādēs un ekspozīcijās. Viesi izbaudīja brīvo laiku Vecrīgā, apskatot dažādo arhitektūru, kā arī dodoties uz suvenīru veikaliem, lai nopirktu piemiņas lietas no Latvijas. Ieskatu Latvijas fiziskās kultūras attīstībā guvām, apmeklējot Sporta muzeju, kas ir lielākais Baltijā. Mēs uzkāpām gan "mazajā Everestā", kas ir 7 m augsts, gan arī uzzinājām sen aizmistus faktus par Latvijas sporta sasniegumu vēsturi. Sporta muzejā mēs tikāmies ar Madonas novadnieku Gunāru Upenieku, kurš pastāstīja savu pieredzi un sasniegumus sportā. Tikšanās iedvesmoja daudzus jauniešus pievērsties sportam un nepadoties pēc pirmajām neveiksmēm.

Pēc muzeju apmeklējuma devāmies un Lido atpūtas centru un ieturējām izcilas pusdienas, kā arī apmeklējām slidotavu. Slidojot mēs sadraudzējāmies vēl vairāk – griezāmies dejās, dziedājām, slidojām vilcieniņā, veidojām dažādus aplūšus, kā arī sadevāmies rokās un slidojām visi kopā. Čehu jaunieši izcēlās ar izcilajām slidošanas prasmēm – dejojot valsī un veicot citus daiļslidošanas paņēmienus.

Ceturtdienas vakariņas izvērtās par brīnišķīgu projekta noslēgumu, tā bija diena, kad mēs sapratām, cik daudz viens otram nozīmējam. Dažiem acīs sariesās asaras, domājot par projekta noslēgumu, citiem bija atslābuma sajūta pēc saspringtās nedēļas.

Piektdienā tika pavadīta kopā ar viesģimenēm, kuras uzņēma savās mājās un nedēļas garumā rūpējās par jauniešiem no mobilitātes dalībvalstīm, savukārt projekta skolotāji apmeklēja Siguldas viduslaiku pili, Fischer Slēpošanas centru, bobsleja un kamanīņu trasi "Sigulda", kā arī izbaudīja braucienu ar "Vučko".

Dalība projektā sniedza iespēju paplašināt savu redzesloku, atrast jaunus draugus un uzlabot svešvalodu prasmes. Sapratām, ka nevajag baidīties, bet vienkārši darīt, kā arī to, ka laiku pa laikam nav nemaz tik slikti izkāpt no savas komforta zonas.

Protams, visgrūtākās bija atvadas, jo mēs visi bijām pieķērušies saviem jaunajiem draugiem un bija grūti šķīrties. Bet nekas jau nebeidzas! Mēs noteikti vēl tiksimies! Kā rakstīja grāmatā "Vinnijs Pūks" – Vinnijs teica sīvēnam: "Mēs taču būsim draugi uz mūžu?" sīvēns atbildēja: "Pat vēl ilgāk..." Šo nedēļu mēs nekad neaizmirsīsim, bet noglabāsim īpašā vietā mūsu sirdīs, un ikvienam varētu izstāstīt aizraujošo stāstu par šo neaizmirstamo piedzīvojumu. Paldies ikvienam, kas piedalījās, kas palīdzēja un kas deva mums iespēju piedalīties!

Madara Lukaševica (9.b)

Pašiem sava Holivuda

Arī šogad ģimnāzijā norisinājās iecienītais Īsfilmu festivāls. Katras klases uzdevums bija izveidot filmiņu par varoni viņu dzīvē. Katrai klasei bija sava pieeja šim uzdevumam, tādēļ arī festivāls iznāca visnotaļ krāsains. Bija iespēja redzēt gan komēdiju, gan mākslas filmu, gan drāmu. Aicinājām pasākuma dalībniekus dalīties pārdomās par redzēto.

Kārlis Kumsārs (žūrijas pārstāvis jau otro gadu): „Pirmām kārtām, man patīk, ka šāds pasākums notiek, un, ja pagājušo gad tas bija tikai iesākums, un sniegums nebija tas labākais, tad šogad izaugsme ir ārkārtīgi milzīga, un es ceru, ka šis pasākums paliks ikgadējs. Īsfilmu kvalitāte arī ir jāsālīdzina ar iepriekšējo gadu, jo šīs filmas nevar salīdzināt ar jau esošajām pasaules filmām. Filmu izaugsme ir 100%, jo tehniskā kvalitāte ir daudz augstāka. Tas padarīja vieglu vērtēšanu, bet tomēr mani uzrunāja tikai viena filma. Viņa arī uzvarēja, jo ir stāsts un kino valoda-attēls, kompozīcija, skaņa, gaisma. Filmā nav tik ļoti svarīgs šis verbālais teksts, un, ja šīs lietas māc iznest, tad tas ir augstākais līmenis. Ļoti daudzas filmas bija ar humoru, un pēc tā es saprotu, ka ģimnāzisti ar humoru viss ir kārtībā. Šis pasākums ir ļoti vērtīgs skolai, jo ar to šādi pasākumi aiziet plašāk, arī uz citām skolām. Bet galvenais ir tas, ka ieguvēji ir paši jaunieši, un tas ir komandas darbs, un tas var noderēt arī tālāk dzīvē.”

Madara Lukaševica (9.b): „Man šis pasākums likās ļoti skaists un neaizmirstams. Žūrija bija ļoti patiesa un spēja pamatot savu viedokli. Uzskatu, ka šāda veida pasākums klasēs rada vienotības sajūtu un aizdedz liesmiņu katra sirdī, par skaistiem un emocionāliem mirkļiem kopā. Šis pasākums noteikti ir jāturpina. Paldies Elīnai Kolnai par pasākuma ideju, jo tas tiešām ir kaut kas neaizmirstams.”

Kristiāna Štāla (žūrijas pārstāve): „Pirmkārt, liels paldies par uzaicinājumu, bija interesanti. Manos skolas laikos šāda konkursa nebija, tāpēc tas bija kas jauns un šķiet, ka visas klases tiešām bija centušās. Visvairāk mani uzrunāja oriģinālās idejas un dažu klašu netradicionālā pieeja tēmai, ko vienmēr ir interesantāk vērot. Prieks, ka jaunieši nebaidījās iziet no komforta zonas un domāja ārpus kastēs. Īsfilām vēl ir kur augt, bet ar radošumu viss ir kārtībā. Man bija ļoti grūti vērtēt, jo man bija jāmaina kritēriji tam, kā es skatos kino. Man ļoti svarīgs faktors vienmēr ir skaņa, un saprotams, ka šajos projektos netiek ņemts atsevišķi skaņotājs vai pat vienkārši veikts atsevišķs skaņas ieraksts. Lielākoties jau bija labi. Domāju, ka tās komandas, kas izvēlējās pielikt kādu mūziku vai, piemēram, tikškus, uzvarēja. Šis pasākums noteikti ir vērtīgs, jo, manuprāt, tas labi trenē radošumu. Tāpat arī neiztikt bez komandas darba, jo ir jāiesaistās daudz cilvēkiem. Mans ieteikums būtu varbūt realizēt šos projektus vairākos posmos - scenārija izstrāde, ražošana (jeb filmēšana) un pēcāpstrāde. Katrā no šiem posmiem notiek konsultēšanās un materiāla atrāšanās. Skaids, ka tas prasa daudz laika, bet varbūt ir vērts šo apsvērt.”

Zane Beģe- Begge (skolotāja): „Īsfilmu festivāls ir jauks, unikāls pasākums, un, spriežot pēc apmeklētāju daudzuma šogad, pasākums interesē gan skolēnus, gan skolotājus, gan vecākus. Prieks, ka īsfilmas kļūst dziļākas, pārdomātākas, arī tehniski kvalitatīvākas! Paldies īsfilmu festivāla idejas autoram! Novēlu, lai pasākums turpinās un skolēniem daudz radošu ideju nākamajām īsfilām!”

Elīza Elsiņa (9.a): „Man ļoti patika, bija interesanti redzēt katras klases pieeju šī gada tēmai, īsfilmas bija interesantas. Šis pasākums noteikti attīsta prasmes radošajā domāšanā un filmu veidošanā, kā arī saliedē klasi. Šis ir neparasts un interesants uzdevums skolēniem, kā arī visiem patīk redzēt katras klases gala rezultātus.”

Daniela Dzene (9.a): „Man šis pasākums patika, šogad bija labāks nekā pagājušajā gadā, laikam tāpēc, ka klasēm jau bija pieredze. Es īsti nedomāju, ka šī pasākuma ietvaros mēs izglītojamies, jo mūs jau nemāca profesionāli veidot filmas, bet pieredzi un prieku mēs gan gūstam, un protams arī mācāmies sadarbīties ar savu klasi, tā dēļ šis pasākums ir jautrs un interesants. Pasākums kurš obligāti ir jāturpina.”

Amanda Randere (7.a): „Īsfilmu festivāls bija ļoti interesants. Bija interesantas katras klases filmas. Bija lieliska iespēja kārtīgi izsmieties, vai pārdomāt to, kas notiek mūsdienās. Es neteiktu, ka šis pasākums ir ļoti izglītojošs. Tajā var gūt iedvesmas avotus, taču izglītības ziņā, tas ir kā 50/100, bet šī ir lieliska skolas tradīcija. Tajā var izpausties. Savas klases filmas veidošana arī ir ļoti interesanta daļa, kurā laiku pavadīt ar saviem klasesbiedriem un varbūt, arī nedaudz paceļot pa Madonu. Šī tradīcija obligāti ir jāturpina.”

Aleksandrs Ezeriņš (žūrijas pārstāvis): „Man ļoti patika šī gada atmosfēra, noformējums, tas, ka bija mūsu popkorns ar MVG logo virsū, bet vislabākais bija tas, ka gandrīz katra klase piedalījās, nevis tā kā iepriekšējā gadā, kad divpadsmitajiem nemaz nebija laika. Iepriecināja, ka jaunākās klases bija ieguldījušas laiku un centušās. Tā kā es pagājušo gad neredzēju visas filmas, es šī gada kvalitāti nevarēju salīdzināt ar iepriekšējo gadu, bet, cik es sapratu no pārējiem žūrijas locekļiem, kopumā vizuāli bija labāk, bija piedomāts un neaizmirsts par stāstu. Protams, dažās filmās video montāža varēja būt labāka, ieteikums pievērst uzmanību blakus skaņām gan filmējot, gan montējot. Varbūt varēja iztikt bez dažiem specefektiem, varbūt filmiņa bija par garu, bet tas ir saprotami un, runājot par tieši šīm filmām, kvalitāte nāk pēc kvantitātes. Man bija ļoti grūti vērtēt. Bija tik daudz filmu, ka vienā skatījumā bija neiespējami pateikt, kura ir labāka. Jo katra bija savādāka, lai gan tēma bija vienāda. Tas, ka katra klase pagrieza šo tēmu uz dažādām pusēm. Kāds to uztvēra burtiski, cits pārnestāk, bet tādēļ bija grūti vērtēt. Mums žūrijai bija 10 minūšu diskusija, jo katram bija savs favorīts. Mans favorīts neuzvarēja (filma par Kapteini Morganu). Būtu labi, ja būtu sadalīta vairāk konkrēta vērtēšana. No šī pasākuma ļoti daudz ko var mācīties tieši par montāžu, filmēšanu un filmu kvalitāti vispārīgi. Kad tu uztaisi video un parādi to draugiem, protams, viņiem patīks, bet, kad tu taisi, lai parādītu jau publikai, tad ir svarīgi zināt, ko tu vari uzlabot un no kā ir jāizvairās. Šis ir ļoti labs un svarīgs pasākums, jo tas pārbauda klasi, kā visi var sastrādāties un izturēt strīda situāciju. Kā saka: „Team work makes the dream work!””

Sanija Beatrise Barinska (9.a)

„Koru kari” aizvadīti

Šogad jau otro gadu ģimnāzijā notika „Koru kari”, kur klasēm ir iespēja parādīt savu izdomu priekšnesuma izveidē, tērpu izvēlē un arī, protams, dziedāt prasmē. Šogad uzdevums bija izvēlēties dziesmu no latviešu teātra izrādēm, kino filmām. Pēc „Koru kariem” noskaidrojām ģimnāzistu viedokļus par pasākumu.

Laura Elīna Berģe (11.a): „17. aprīlī notika „Koru kari”. Šajā pasākumā katra klase bija sagatavojusi interesantus un jaukus priekšnesumus par tēmu „Latviešu kinofilmas”. Pasākums bija ļoti sirsnīgs, kā arī mazliet ar humoru. Bija patīkami redzēt, cik daudz darba klases bija ieguldījušas savos priekšnesumos, un ar smaidiem sejās sniedza savus priekšnesumus.”

Laura Lapsa (11.a): „Manuprāt, „koru kari” ir diezgan interesants pasākums mūsu skolā. Lai gan tā ir jaunieviesta tradīcija un skolā norisinās tikai otro gadu, šķiet, ka tā guvusi diezgan lielu piekrišanu gan skolēnu, gan skatītāju vidū. Skolas koru kari rada kopības sajūtu uz skatuves, jo varam vienoties dziesmā ne tikai Dziesmu svētkos, bet arī uz mūsu pašu skatuves.”

Anonīma 11.a klases skolniece: „Manuprāt, pats pasākums ir interesants, nav tāds kā daudzās citās skolās, tas ir tā forši, bet citiem gadiem ieteikums būtu vairāk visu pārdomāt un sagatavot, lai nav tā kā šogad, kad divas klases bija aizmirstas, nebija jauka sajūta, kad visi stāvēja uz skatuves un dziedāja kopdziesmu, bet mēs sēdējām zālē un noskatījāmies. Bet tā ir forši, ka visu klasi var savākt kopā un dziedāt vienotu dziesmu, kā arī var uzzināt, kādi talanti mācās tavā klasē.”

Vineta Šakina (11.a): „Koru kari” ir tas gada pasākums, kurš satuvina visu klases kolektīvu un skolu kopumā. Jaukākais ir tas, ka visi satuvinās caur dziesmām, dziedāšanu plecu pie pleca un laiku kopā!”

Niks Saulītis (11.a): „Patika atmosfēra, ko rada tā profesionālā pieeja pasākumu veidošanā Madonas Valsts ģimnāzijā, kopumā pasākumu vērtēju pozitīvi, jo bija iespēja uzzināt, kādi talanti ir mūsu skolā.”

Krista Megija Supe (11.a)

No Gaiziņa Latviju redzot

Katru gadu 3.maijā uz Gaiziņu sabrauc kori no vairākām Latvijas pilsētām. Šajā datumā tiek svinēti 4.maija Balto galdautu svētki. Baltā galdauta svētki ir veids kā svinēt Latvijas otro dzimšanas dienu - mūsu „PAR dienu”, pieminot 1990.gada 4.maiju, kad Latvijas PSR Augstākā padome pieņēma deklarāciju Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu - lēmumu, kas atjaunoja Latvijas suverenitāti. Tā bija diena, kad izvēlējamies brīvību, pateicām PAR grāmatām, kas drīkst būt mūsu grāmatplauktos, PAR mūsu draugiem no visas pasaules, PAR brīvai informācijai, uzņēmīgumam un patiesai līdzdalībai.

Lai iegūtu nelielu ieskatu no 3. maija, intervēju mūsu jauktā kora koristi **Antru Raubišku (12.a)**:

Vai pirmo reizi piedalīties pasākumā „No Gaiziņa Latviju redzot”?

- Nē, šī nav pirmā reize, kad piedalos pasākumā „No Gaiziņa Latviju redzot”. Piedalos jau no pirmā gada. Ja nemaldos, šis bija trešais gads.

Kā šis gads atšķīrās no citiem?

- Šis gads noteikti atšķīrās ar laikapstākļiem. Citus gadus ar laikapstākļiem bija paveicies, tas bija saulains un pietiekami silts. Taču šogad bija vējains un auksts. Vēl šis gads no citiem atšķīrās ar to, ka pasākumā piedalījās daudz vairāk kori.

Kādas emocijas ieguvāt, piedaloties kā koriste?

- Katru gadu no šī pasākuma gūstu pozitīvas emocijas. Arī šogad, pasākumam beidzoties, biju pozitīvu emociju piepildīta. Piedaloties kā koristei, šis pasākums man atgādināja to, cik mūsu tauta ir īpaša un vienreizēja. Neskatoties uz laikapstākļiem, mēs stāvējām un lepni dziedājām dziesmas. Šis pasākums ir *super!*”

Kāda ir sajūta dziedot uz Latvijas augstākā kalna?

- Mēģinājumā dziedot bija sajūta, ka tu esi vienīgais, kas no visiem koristiem dzied. Dziedi, bet nedzirdi to spēku, ko koris rada dziedot kopā. Taču, kad dziedājam dziesmas klausītājiem, katrs koris dziedmā ielika spēku, un to dziedāja izjusti un ar nozīmi. Dažās dziesmās varēja just kora kopības sajūtu, taču bija dziesmas, kurās likās, ka dziedī viens pats sev un vienīgais, kas tev dzied līdzi, ir vējš.

Varbūt ir kādi ieteikumi pasākuma organizētājiem?

- Nav ieteikumu. Manuprāt, pasākums bija ļabi pārdomāts un par visu padomāts. Gan par siltu tēju, gan par zupu, kas piepildīja punčus, gan par siltu vietu, kur apsildīties.

Ko Jūs ieteiktu cilvēkiem, kuri vēl nav bijuši šādā pasākumā?

- Es noteikti ieteiktu apmeklēt šāda veida pasākumu, katram cilvēkam vismaz divas reizes. Ja iespējams, tad vienu reizi piedalīties kā dalībniekam un otru reizi kā klausītājam, lai izjustu pilnu emociju buķeti. Kā arī svarīgi ir apģērbties atbilstoši laikapstākļiem!

Pasākums nav domāts tikai koristiem un skatītājiem. Var piedalīties arī dažādi mākslinieki - gleznotāji un fotogrāfi. Vēlāk mākslas darbi tiek citiem, raisot prieku par padarīto gan sev, gan apkārtnējiem.

Dziedāt Gaiziņā ir viens no veidiem, kā var svinēt Balto galdautu dienu. Pasākumā „No Gaiziņa Latviju redzot” var piedalīties ne tikai no Madonas, bet arī no citiem Latvijas nostūrēm. Pasākuma dalībniekiem, skatītājiem ir iespēja rast vienreizējas emocijas un neaizmirstamus piedzīvojumus, tāpēc nākošgad Gaiziņkalnā gaidīsim tieši Tevi!

Alise Patrīcija Dreimane (12.a)

Laiks ģimnāzijā tuvojas noslēgumam

Straujiem soļiem tuvojoties eksāmeniem un skolas absolvēšanai, jautāju divpadsmitajiem, kādas ir viņu sajūtas šobrīd, kā pagājuši ģimnāzijas gadi, kādas ir spilgtākās atmiņas, vai ir uztraukums par eksāmeniem un vai laiks paskrēja nemanot, tāpat kā man?

Renāte Berķe (12.b): „Pašlaik manas sajūtas ir tādas - šī nopietni ir pēdējā pilnā nedēļa šajā skolā un vispār skolā, kas rada nostalgiskas sajūtas, īpaši, kad apzinos, ka katrā priekšmetā tas ir pēdējais kontroldarbs un, iespējams, ka nekad dzīvē vairs nesaskaršos ar, piemēram, jonu vienādojumiem vai to, ka jāmācās no galvas Ojāra Vācieša dzeja. Tajā pašā laikā arī ir patīkams uztraukums par nākamo gadu, kuru patiesībā es ļoti gaidu. Pirms eksāmeniem uztraukumu nejūtu, iespējams, ka tas nelielkas vēl tik tuvu un uztraukums parādīsies, bet pagaidām dzīvoju ar apziņu, ka es taču to visu esmu darījusi 12 gadus un vēl jau būs atkārtojums. Nomierinu sevi ar domu, ka liels stress man tāpat nekad nav palīdzējis izdarīt maksimāli labāko. Mācoties ģimnāzijā, mans lielākais ieguvums ir spēja izvērtēt svarīgāko, jo, protams, ka nav iespējams visu izdarīt vienlīdz kvalitatīvi un labi, un tas nemaz nav vajadzīgs, izsvērt prioritātes, tas, manuprāt, „lielajā dzīvē” ir jāspēj ik uz soļa. Laiks paskrējis tiešām ātri, un liekas forši, ka katrs gads ģimnāzijā iezīmējas ar kādu īpašu notikumu, tā, piemēram, 10. klase spilgti paliks atmiņā ar SMU notikumiem, uztraukumiem, priekiem. Foršākā atmiņa no ģimnāzijas, hmm, patiesībā grūti izcelt vienu, tas laikam nozīmē, ka to foršo ir tiešām daudz. Laikam vismīļākās atmiņas ir no brīžiem, kad kaut ko esam darījuši kopā ar klasi, tā, piemēram, pēdējā brīža pēdējais brīdis pirms pasākuma, kad ir jāapvienojas vai arī galā nesanāk nekas, vai kopīga gatavošanās lasītavā pirms ķīmijas ieskaitēm. Man reāli pārscrien skudriņas brīžos, kad pārņem tas „viens par visiem un visi par vienu” gars, un tā sajūta dod lielu devu pozitīvās enerģijas. Ģimnāzija kā skola paliks mīļa ar mazajiem izmēriem it visur, kur ej, un divpadsmitajiem, kas esam nu pilnīgi dažādi, bet tas tik interesanti!”

Līva Lora Sobolevska (12.c): „Sajūtas svārstās, ir gan labas, gan ne tik labas, jo tomēr šī skola tika iemīļota pa šiem trīs gadiem un negribās šķirties, tomēr ir arī labās sajūtas, par paveikto šeit, kas ļaus man doties dzīvē tālāk. Laiks paskrēja tiešām ātri, protams, bija dienas, kas bija garākas kā citas, bet kopumā, laiks ar klases biedriem, kas pārtapa draugos, paskrēja nemanot. Pirms eksāmeniem, kā jau ierasts, mazais uztraukumiņš, sajūsma, kas un kā būs, vai būs labi, vai būs slikti, viegli? Mani sasniegumi mācoties šeit visnotaļ ir komunikācijā ar cilvēkiem, skolēnu padome, palīdzēšana organizēt pasākumus un arī esmu iemācījusies vairāk strādāt ar sevi, savām spītībām, veiksmēm un neveiksmēm, ka arī sliktajās dienās ir tikai 24h. Spilgtākā atmiņa, hmm, ir tik daudz visa kā pa šiem 3 gadiem, bet tomēr, Žetonvakars, tā visa gatavošanās un gandarījums par paveikto, dziesma, ko mēs visi veļtījām mūsu audzītei, un prieks viņas acīs par to, ko esam paveikuši, bija kaut kas fantastisks.”

Kristīne Briede (12.c): „Beidzot ģimnāziju, manas sajūtas vairāk ir daļītas. No vienas puses es esmu ļoti priecīga par to, ka vidusskola beidzas un sāksies jauns dzīves posms. Bet no otras puses ir mazliet bēdīgi, jo man šķiet, ka tieši šajā pēdējā gadā mēs ar klasi palikām tuvāki, draudzīgāki, saprotošāki viens pret otru. Liekas, ka ja mums būtu dots vēl kāds laiks, tad mums būtu vēl daudz dažādu foršu piedzīvojumu. Man laiks ģimnāzijā pagāja nenormāli ātri, vēl joprojām nespēju aptvert, ka palicis mazāk kā mēnesis šajā skolā, tāda sajūta, ka tikko vēl tikai sāku mācīties šeit. Pirmais piedzīvojums, kas man nāk prātā, ir noteikti ekskursija uz Poliju, jo man šķiet, ka tas bija tāds kā „lūzuma punkts”, kad mēs visi kļuvām *nenormāli* draudzīgi, mēs saliedējāmies. Bet, manuprāt, visi skolas gadi ir kā liels

piedzīvojums, jo mēs visi kopā kā klase mācījāmies apiet sistēmu visādos, pilnīgi jebkādos veidos. Tad, kad eksāmeni vēl bija tālu, tieši tad man bija uztraukums, bet tagad, kad tie nāk arvien tuvāk, es saprotu to, ka nav jau īsti par ko uztraukties. Nu kā būs, tā būs. Vislielākie sasniegumi, man personīgi ir tādi, ka pa šiem trim ģimnāzijas gadiem es ļoti izaugu kā cilvēks, ja tā var teikt, es paliku daudz atvērtāka un saprotošāka, sapratu to - ja grib, tad viss ir iespējams. Man liekas, ka nevar salīdzināt to, kāda es atnācu desmitajā klasē un kāda es aizeju divpadsmitajā klasē. Manuprāt, tas ir vislielākais ieguvums mācoties ģimnāzijā, ja es nebūtu atnākusi uz ģimnāziju, es nebūtu sasniegusi pat pusi no tā šobrīd.”

Līva Igaune (12.b): „Mācos ģimnāzijā jau no 7 klases, tāpēc sajūtas mazliet dīvainas, kā nekā skolā pavadīts vairāk laika nekā mājās. Grūti aptvert, ka vairs katru rītu neredzēju jau ierastās sejas un neskanēs skolas zvans. Ik gads iesākas lēnu, bet nemanot noslēgums ir klāt, arī šogad pārņem tā sajūta, ka viss paskrējis vēja spārnem. Visskaistākās atmiņas man ir kopā ar klasesbiedriem, kad darām kopā ko vienojošu, par ko var lepoties, jo katrs sasniegums mums ir uzvara. Eksāmeni arī sāk sevi jau manīt, bet pēdējie kontroldarbi, tomēr nostājas pirmajā vietā. Ar steigu drīz visi sāks pagūt padarīt visu, kas iekavēts. Esmu startējusi vairākās olimpiādēs, piedalījos arī "Eksperimentā" un devos uz Franciju, domāju, ka skolas laiks ir pavadīts godam un atmiņas liks pasmaidīt.”

Alise Patrīcija Dreimane (12.a): „Sajūtas ir ļoti dažādas. Ir prieks par paveikto, lepnums par to, ka pieveikti 3 gadi ģimnāzijā. Kā arī bailes un neziņa par nākotni. Patiesībā laiks paskrēja pašai nemanot. Vēl tikko iepazīnos ar klasi, ieguvu jaunus draugus, bet tagad liekas, ka šos cilvēkus pazīstu jau veselu mūžību. Visspilgtākā atmiņa ir brauciens uz Poliju, jo tā bija ekskursija, kura satuvināja visas trīs divpadsmitās klases. Vienmēr atcerēšos kā dziedājām un spēlējām mafiju autobusā. Pirms eksāmeniem tāda sajūta, ka vairs neko jaunu nevar iemācīties, tāpēc būs interesanti pārbaudīt savas zināšanas. Protams ir neliels stress, bet tā tam ir jābūt! Manuprāt, ejot ģimnāzijā var kļūt gudrāks ne tikai skolas ziņā, bet arī vispārīgi. Pa vidusskolas gadiem saskāros ar vairākām grūtībām un iemācījos, kā ar tām tikt galā, kā neņemt visu pie sirds un to, ka jāatceras pasmaidīt!”

Linda Amura (12.a): „Godīgi sakot, sajūtu vairs nav, jo tik ļoti viss nogurdina, ka gribas vienkārši ātrāk visu pabeigt, saņemt atestātu un doties tālāk dzīvē. Noteikti, ka brīdī, kad sapratīšu, ka nu ir viss, emocijas parādīsies un sāksu saprast, cik labi bija ģimnāzijā! Tā kā ģimnāzijā mācos jau no 7.klases, nevaru teikt, ka laiks paskrēja ātri, toties pati 12.klase gan! Noteikti ģimnāzijas piedzīvots ir daudz, bet prātā šobrīd gadījums, kad 9. klasē pāris cilvēki izdomājām nobastot matemātiku, kā rezultātā rausījāmies no katras skaņas un soļiem, tomēr paspējām uzkāpt gan uz skapišiem, gan uztaisīt kopīgo bildi, gan arī slēpties zem galdiem. Laikam tieši šis gadījums šobrīd ienāca prātā, jo vēl nesen runājām, cik gan vienkārši 12.klasē ir aiziet baudīt skais-to laiku ārā, nekā sēdēt skolas solā. Šobrīd ir palikusi tikai puse jeb 2/4, un teikšu godīgi, ka ne tā grūtākā puse, vismaz man. Par matemātiku neuztraucos, jo droši varu teikt, ka tā man nebūs vajadzīga, un latviešu valodu uztveru mierīgi. Ģimnāzija man pati ir viens liels sasniegums, bet ja godīgi, tad agrāk nemaz nebūtu domājusi, ka sasniegšu tik daudz, cik šeit. Varbūt ne mācībās, tomēr ārpuskolas dzīvē esmu sasniegusi ļoti daudz un tikai pateicoties ģimnāzijas dotajām iespējām. Mani lielākie sasniegumi domāju ir - Sabiedrisko attiecību sektora vadīšana, skolas avīzes "Maģiskā" galvenā redaktore 3 gadus un neticami man pašai arī pasākumu vadīšana.”

Beāte Beatrise Juško (12.c)

Gaidot eksāmenus...

Eksāmenu laiks straujiem soļiem ir pietuvojies, un jau pēc pavisam maza brīža devīto un divpadsmito klašu skolēnus sagaida šķietami nedaudz biedējošie un grūtie eksāmeni. Katrs šo laiku sagaida ar citādākām emocijām un sajūtām. Lai arī kādas katram tās būtu, eksāmenu laiks viennozīmīgi ir nopietns un atbildīgs posms, kurā noteikti ir jāsaņem, cītīgi jāmācās, bet arī jāizbauda pēdējie mirkli ar klasi, maija un jūnija siltums un noslēdzošais vidusskolas vai pamatskolas posms. 9.a klases skolēni dalījās savās sajūtās par eksāmenu laiku un pēdējiem mirkļiem pamatskolā.

Sanija: "Lai gan eksāmeni vairs nav aiz kalniem, man joprojām ir grūti saprast to, ka tūlīt viss sāksies. Zinu, ka esmu mācījusies un ka esmu gana gudra, bet ir lielas bailes par to, ka, piesēžoties pie eksāmena, galvā uzradīsies melnais caurums. Tomēr ir jauki, ka skolotāji un vecāki cenšas mūs nomierināt, bet vislabākais ir tas, ka mūsu klase viens otru atbalsta, iedrošina un palīdz mācīties. Protams, eksāmena laikā nevarēsim viens otram palīdzēt, bet ikdienā mēs varam citiem palīdzēt."

Elīza R.: "Kaut gan apzinās, ka eksāmenus nokārtošu, stress un uztraukums piemeklē tik un tā. No vienas puses sajūta patīkama, zinot, ka pēc tam sagaida izlaidums un visas patīkamās emocijas...taču līdz tam vēl ir jātiek. Bail, ka neapgūšu lielo apjomu, kas eksāmenos jāzina, laicīgi. It īpaši bail no vēstures, bet diezgan pārliecināta esmu par angļu valodu."

Egils: "Grūti noticēt, ka tik ātri pienākušas 9. klases beigas, protams, neliels uztraukums par to, ka jau pēc 2 nedēļām pirmais eksāmens, taču tajā pašā laikā prieks, ka drīz mācību gads beigsies un varēs doties brīvlaikā. Mazliet žēl, ka pēc eksāmenu nokārtošanas vairs nebūšu šajā klasē, jo kopā būs 3 gadus, un ar klasi saistās daudz dažādu atmiņu."

Sigita: "Manuprāt, eksāmenu laiks nav nemazām tik šausmīgs, kā visi saka. Eksāmenu laikā tu beidzot sāc izvērtēt savas dzīves prioritātes un vairāk sevi iepazīt. Protams, gatavošanās nogurdina, kā arī tas, ka ir jāmācās vēl citi mācību priekšmeti, bet tas ir labs treniņš prātam... Taču, ja kaut kas nepadodas un nesanāk, ir sev jāatgādina, ka manas smadzenes saprot tik, cik tās grib saprast. Pats svarīgākais šajā laikā ir ticēt sev un tad arī viss izdosies!"

Elīza Elsiņa (9.a)

Glūži nemanāmi ir pienācis eksāmenu laiks, un lai arī kā negribētos, ir jāsāk atkārtot viss, kas ir mācīts pēdējos 9 gadus vai pat vēl ilgāk. 9.b klasē veicu aptauju par to, kādas ir sajūtas un prognozes gaidāmajiem eksāmeņiem, lai gan atbildes ir īsas un sākumā bailpilnas, ir pārliecība, ka visi pabeigs skolu.

Sintija eksāmenus salīdzina ar nāvi, kas tuvojas katru dienu arvien tuvāk, un laiks ir nepielūdzams, tāpēc pilnīga pārliecība par zināšanām nekad nav iespējama, tomēr Sintija cenšas būt pozitīva. Eksāmeni vēsta arī to, ka jau pavisam drīz klases kolektīvs vairs nekad nebūs tādā sastāvā, kā šodien, tāpēc klasē cits citu cenšas atbalstīt un novērtēt, kamēr vēl ir tāda iespēja. **Marta** neuztraucas par eksāmeņiem un tiem nedomā gatavoties pārāk daudz, jo zemāk par 4 jau nav nemaz tik viegli dabūt. **Lindija** par eksāmeņiem izsakās pavisam radoši – galvenais ir improvizēt, nav iespējams atcerēties pilnīgi visu, un jo vairāk gatavojas, jo mazāk atceras, tāpēc latviešu valodas eksāmens šķiet pavisam biedējošs.

Daļa skolēnu uz šiem jautājumiem atbild pavisam izvairīgi, bet visi ir vienoti viedoklī par to, ka izlaidums ir zelta maliņa eksāmena šausmu mākonī.

Elīna Pūce (9.b)

Mēs varam un darām

Šis gads ir bijis kaut kas pilnīgi jauns mums visiem, kas roku iemēģināja skolēnu mācību uzņēmumu veidošanā. Bet 10 jaunieši, kuri ticēja saviem spēkiem, oktobra vidū izdomāja pamēģināt savu veiksmi biznesā un piedalīties SMU tirgū Lietuvā. Patērētie spēki tika pārvērsti elektrībā, kas strāvoja cauri mums, kad izdzirdējām savu komandu vārdus, iegūstot Lietuvas Starptautiskajā tirgū "INNOVATIVE BUSINESS 2019" 1. un 2. vietu, kā arī 2 nominācijas.

Es melotu, ja teiktu, ka tas bija viegli, tomēr tagad, kad atskatos uz to, kā 3 dienas dzīvojām Lietuvā, es teiktu, ka tas bija tā vērts! Tas nebūtu bijis iespējams bez Madonas novada pašvaldības un uzņēmējiem, kas jau pašā sākumā ticēja mums un mūsu produktiem. Neticami, bet atgriezāmies mājās ar 1.vietu, kuru ieguva "Branch&Hang", 2. vietu un "Nacionālo simpātiju balvu" ieguva mana komanda "Karika", bet "Short Giraffe" nomi-

nāciju kā "Eiropeskākais uzņēmums".

Šī, protams, bija pieredze, kas palīdzēja mums sagatavoties "Jauno uzņēmēju dienām 2019" Jūrmalā. Kolēģi, paldies, ka bijāt kopā. Jāatzīst, ka ne tikai smagi strādājām, bet arī lieliski pavadījām laiku. Madonas inkubators bija kļuvis par otrajām mājām, kuru bieži sanāca apmeklēt biežāk kā skolu, tomēr bez mūsu lieliskās skolotājas Ivetas Vabules mēs negūtu tik augstus sasniegumus.

Ticiet sev un saviem spēkiem. Šis gads mums pierādīja to, ka drosme un uzdrīkstēšanās ir panākumu atslēga. Es vēl joprojām nespēju noticēt, ka sapnis par Ameriku ir piepildīts. Jau jūlija sākumā es kopā ar Gunu un Egilu lidošu uz pasaules otro galu. Neticami, vai ne? Veiksme, darbs un lieliska komanda spēj darīt lielas lietas.

Marta Marija Maltisova (11.a)

9.b jau otro reizi uz Stokholmu

9.B klases skolēni ostā ieradās jau labu laiku pirms prāmja atiešanas no ostas. Daži līdz tai bija nokļuvuši ar vecāku auto, daži ar sabiedrisko transportu. Pirmdien, 11.martā sākās ilgi gaidītais un plānotais brauciens uz Stokholmu.

Lielākā daļa laika tika pavadīta uz kuģa, kur bija iespēja piedalīties dažādās loterijās, skatīties šova programmas, un vakarā doties dziedāt karaoki. Daļa klases piedalījās izlaušanās spēlē. Lai arī tikai daži piedalījās loterijā, tika iegūtas arī balvas. Nakts bija diezgan mierīga, lai gan skolotājas, kuru kajīte atradās prāmja priekšpusē, apgalvoja pretējo.

Stokholmā klase bija jau bijusi 7. klasē. Tādēļ daļa muzeju jau bija apskatīta. Pilsētas apskatei bija atvēlētas tikai dažas stundas. Izkāpjot Zviedrijas galvaspilsētas ostā, klase devās uz metro. Daži ar šo transportlīdzekli brauca pirmo reizi. Nokļuvusi līdz karaļa pilij, klase secināja, lai apskatītu karaļa

dārgumus, būs jāstāv patiešām garā rindā. Tika pieņemts lēmums šo apskates objektu izlaist. Klase sadalījās vairākās grupiņās un devās apskatīt dažādus muzejus. 4 meitenes pabija Nobela muzejā. Skolotāja Anita un klases zēni apskatīja Armijas muzeju. Skolotāja Zane ar meiteņu grupu bija Modernās mākslas muzejā. Dažas meitenes pat redzēja karaliskās goda sardzes maiņu! Everts ar tēti pat paspēja apskatīt Zinātnes un tehnikas muzeju. Pēc tam bija brīvais laiks.

Arī atpakaļceļā prāmi nedaudz šūpoja viļņi. Tas 9.B lika atcerēties, kur viņi atrodas. Klase šo ekskursiju atceras ar smaidu un ir pārliecināti, ka 3 dienas ilgā ekskursija ilgi paliks atmiņā. Liels paldies skolotājām Anitai un Zanei, kā arī Mārites mammai un Everta tētim.

Stella Putniņa (9.b)

8.a un 9.a izzina karjeras iespējas Jelgavā

8.a klase kopā ar 9.a klasi 18. aprīlī brauca ekskursijā uz Jelgavu - iepazīnām cauruļu ražotni SIA „Evopipes”, Latvijas Lauksaimniecības universitāti un piedalījāmies lāzertags spēlē.

Ierodoties cauruļu ražotnē, atsaucīgie darbinieki pastāstīja plašāk par to, ko viņi ikdienā dara, kurās valstīs ir viņu uzņēmumi un kāda veida caurules tiek ražotas. Pārsvārā tiek ražotas gāzes un siltuma pārvades caurules, kā arī ūdens un kanalizācijas caurules. Pēc garās prezentācijas devāmies ražotnē, lai noskaidrotu, kur un kā caurules tiek ražotas, bet drošībai vajadzēja uzlikt aizsargājošas brilles un uzvilt vesti.

Pēc cauruļu ražotnes nākamais maršruta punkts bija LLU jeb Latvijas Lauksaimniecības universitātē. Tur tika

pastāstīts mums par to, kādas ir studiju iespējas Jelgavā, tradīcijas un pasākumi universitātē. Tāpat bija iespēja iepazīties ar pils vēsturi un apmeklēt pils kapenes.

Bet pati aktīvākā ekskursijas daļa bija lāzertag spēle. Visus sadalīja 3 grupās – zilie, zaļie un sarkanie. Ap galvu tika katram aplikti sensori un iedots lāzerierocis. Spēle notika vairākās kārtās. Pēc azartiskas spēles tika apbalvota labākā komanda, kā arī 5 veiksmīgākie dalībnieki.

Pēc lāzertaga bijām nopelnījuši pusdienas, un tad veiksmīgs ceļš mājup.

Adrians Romanovskis (8.b)

8.b un 9.b karjeras ekskursija

26.aprīlī 8.b un 9.b devās karjeras ekskursijā uz Rīgas HES, Nacionālo botānisko dārzu, storu audzētavu un Baldones observatoriju.

Rīgas HES skolēni iepazīnās ar Daugavas HES sistēmas vēsturi un attīstību, ieguva informāciju par HES darbību, kā arī karjeras iespējām šajā jomā.

Storu audzētavā varēja apskatīt stores, uzzināt par šo zivju audzēšanu, aprūpi, ūdens sistēmām un arī to, ko dara šīs profesijas pārstāvji un kā par tādu kļūt.

Nacionālajā botāniskajā dārzā Salaspilī skolēni apskatīja oranžēriju, kurā aug ~2100 augu sugu. Tika dzirdēti interesanti stāsti par dažām no šīm sugām, to ietekmi dabā, vēsturē un cilvēki izdzīvošanā dažādos pasaules reģionos. Tad

skolēni devās ārā, lai apskatītu sugas, kuras aug arī Latvijā.

Bet Baldones observatorijā tika apskatītas zvaigznes, planētas un to pavadoņi, satelīti. Pēc kosmosa apskates skolēni devās uz observatorijas pagrabstāvu, lai vērotu eksperimentus.

Par interesantākajām ekskursijas daļām 8.b klasē tika atzīti Nacionālā botāniskā dārza un Baldones observatorijas apmeklējumi. Botāniskajā dārzā gides stāstījums bija ļoti pārdomāts un interesants, tika iepazītas jaunas augu sugas, taču oranžērijā bija ļoti karsti. Observatorijā skolēniem patika pašiem piedalīties eksperimentu veikšanā, uzzināt jaunu informāciju par Visuma darbību.

Anete Tropa (8.b)

Mūzika dvēselei

22.martā ar klasi devāmies uz Valmieru, uz koncertu “Goran Gora. Knuts. Imants”. Brauciens bija projekta „Skolas soma” ietvaros, tāpēc šo koncertu varējām baudīt bez maksas. Bija saulaina diena un ar labu garastāvokli devāmies ceļā. Sajūtas bija it kā mēs brauktu ekskursijā, jo, kā vienmēr kaut kur braucot, bija jautri. Ierodoties Valmierā, bija brīvais laiks un varējām pastaigāties gan pa skaisto pilsētu, gan pa veikaliem.

Bet, protams, pats galvenais, kādēļ mēs devāmies uz šo skaisto pilsētu, bija Goran Gora koncerts, kurš bija lielisks. Sēdējām otrajā rindā, kas ļāva gūt vēl labāku pieredzi un sajūtas. Solists Jānis Holšteins ļoti labi spēja komunicēt ar publiku, pirms katras dziesmas par to nedaudz pastāstīja, kā tā radusies un ko tā nozīmē gan viņam pašam, gan pārējiem. Koncerta nosaukumā tika iekļauti latviešu dzejnieku Knuta Skujenieka un Imanta Ziedoņa vārdi, jo dziesmu teksti bija šo dzejnieku sacerēti dzejoļi. Solists stāstīja, ka ļoti daudz no šiem dzejniekiem iedvesmojies.

Bija gan jautras dziesmas, gan nedaudz skumīgas, bet pats galvenais - koncerta laikā varēja izbaudīt labu mūziku. Ieklausoties dziesmu vārdos, varēja aizdomāties par dažādām dzīves vērtībām. Kopumā guvām ļoti labu pieredzi, šis nelielais izbrauciens ar klasi bija izdevies – pavadīt laiku kopā ar klasesbiedriem un klausīties labu mūziku vienmēr ir patīkami.

Pēc koncerta 11.a klases skolēni dalījās pārdomās par koncertu:

- Koncerts bija ļoti kvalitatīvs, patika kā mūziķi spēja iesaistīt un ieinteresēt publiku.

- Sen nebiju bijusi uz tik tuvu sajūtām un dvēselei koncertu. Gan Knuta, gan Ziedoņa dzeja man ir tuva, tieši no viņu dziesmas radīta mūzika man bija kas jauns. Bauda! Man ļoti, ļoti patika!

- Koncertā man patika tas, ka tas noritēja brīvā, mierīgā gaisotnē un solists sarunājās ar publiku, līdz ar to auditorijai bija ciešāka saikne ar grupu.

- Ļoti patika koncerts, izbaudīju katru brīdi. Iepriekš nebiju piedzīvojusi tāda veida dzīvo mūziku. Skanējums un sajūtas ļoti iedvesmojošas un pozitīvas. Patīkami pārsteigta par mūzikas dzīvo izpildījumu, mākslinieki ļoti talantīgi un entuziasistiski.

- Biju pārsteigts, jo pasākums izvērtās interesants un aizraujošs.

- Ļoti patika pozitīvās emocijas koncertā un dziesmas bija interesantas un jaukas.

- Lai gan māksliniekus pirmo reizi dzirdēju, likās diezgan interesanti. Dziesmas visas aptuveni vienādas, bet tas netraucēja baudīt koncertu.

- Koncerts bija ļoti sirsnīgs, tāpat arī jautrs un mazliet ar humora izjūtu. Lai arī es ikdienā neklausos šāda tipa mūziku, šis koncerts noteikti mani ieinteresēja, paklausīties arī citas šī mūziķa dziesmas.

Ance Ludborža (11.a)

Izrāde „Pavasaris”

Projekta “Latvijas Skolas Soma” ievaros 3.aprīlī Madonas kultūras namā notika muzikālā teātra izrāde “Pavasaris”, kurā iespēja bija piedalīties devīto un divpadsmito klašu skolēniem. Izrāde tapusi Valmieras Drāmas teātrī pēc Franka Vēdekinda lugas “Pavasara atmoda”, kas stāsta par 4 jauniešiem, viņu muzikālo grupu, kuras mēģinājumi notiek garāžā, jauniešu problēmām, sevis meklējumiem, jaunības dumpinieckisko garu, skolas problēmām un ilgām pēc sapratnes.

9.a klases skolēni dalījās savās pārdomās pēc izrādes noskatīšanās.

Santa: “Šī izrāde atšķīrās no izrādēm, kuras esmu redzējusi. Nevaru īsti teikt, ka teātra izrāde man patika, jo tomēr izvēlos skatīties citādāka žanra darbus. Manuprāt, teātra izrādēs nevajadzētu būt tik atklātām ainām. Šajā izrādē bija apspēlētas problēmas, kuras ir aktuālas mūsdienās, un varbūt šo tēmu aktualizēšana palīdzēja kādam saprast un novērtēt visu, kas ir viņa dzīvē.”

Dāvids: “Man izrāde “Pavasaris” patika un likās interesanta, jo aktiermāksla bija tiešām laba, stāsts bija par jauniešu dzīvi, par pozitīvajām un negatīvajām emocijām, kā ar tām tiek galā pusaudži. Tas mani piesaistīja, un nevienā brīdī nelika justies garlaikoti. Vārdi nebija cenzēti, tas izrādei piedeva „odziņu”, kā arī mūzika izrādē bija ļoti laba.”

Sigita: “Man izrāde nepatika, jo manā dzīvē šīs problēmas nav aktuālas, esmu tām jau gājusi cauri. Nepatika, ka aktieri “iesmej” par jauniešiem, taču tajā pašā brīdī nesaprot, ka tie ir stereotipi un jauniešus nomāc pavisam cita veida lietas. Es neuzskatu, ka uz skatuves ir jāmēģina radīt dzīves problēmas, bet, gan jāraisa domas par skaistām lietām, no kurām bērni spētu iedvesmoties.”

Daniela: “Man šī izrāde patika, jo tā bija ļoti vienkārša, atklāta. Tajā nebija cenzūras, kas varbūt varētu šķist nepieņemami teātra skatuvei, bet pati izrāde attēlo dzīves realitāti, līdz ar to, man šķiet loģiski, ka nebija nekādas cenzūras. Man patika tas, ka izrādē tika parādītas gan pozitīvās lietas jauniešu dzīvē, piemēram, mīlestība, gan negatīvās, piemēram, pašnāvība. Sākumā man šķita, ka izrāde nepatiks, bet vēlāk iepatīkās tās vienkāršums. Es ieteiktu šo izrādi redzēt arī citiem jauniešiem.”

Laura: “Teātra izrāde raisīja dažādas domas, jo uz šāda veida izrādi biju pirmo reizi. Tas, ka nebija cenzūras, ļāva labāk iejusties šo jauniešu tēlā un aizdomāties dziļāk par to, kas notika uz skatuves. Interesanti bija arī tas, ka izrāde bija muzikāla, kas arī atspoguļoja šo jauniešu ikdienas dzīvi un izjūtas. Kā arī izrāde parādīja ļoti aktuālas tēmas mūsdienu jauniešu ikdienā.”

Elīza Elsiņa (9.a)

Izrāde „Planēta Nr.85”

Piektdien, 22.martā, 10.b klase devās Latvijas Skolas Somas atbalstītā ekskursijā uz teātra izrādi “Planēta Nr. 85”. Izrāde bija par PSRS laikiem, kad apkārt nevarēja neko runāt par brīvu Latviju, par to, ka ir slikti. Latvieši bija apspiesti, un šī teātra izrāde to arī parādīja. Protams, tas tika pasniegts interesantāk un jautrāk, bet būtība jau tā pati. Manuprāt, lielākaī daļai klases teātra izrāde patika. Man izrāde pat ļoti patika. Es biju sajūsmā. Tā pasniedza PSRS laiku no tāda kā cita skatu punkta, kas likās ļoti interesanti. Kā arī šīs izrādes galveno lomu spēlēja mūsu pašu skolas absolvents Gints Andžāns.

Līva Puķīte atzīst: “Man patika, ka caur izrādi varēja izzināt tā laika būtību, domas un izdarības. Lai gan visi sākumā domāja, ka tā būs bērnu izrāde, es biju lielā sajūsmā, un nemaz neuzskatu, ka tā ir bērnu izrāde. Izrāde bija par mīlestību, attiecībām un PSRS laiku.”

Lelde Pavloviča: “Neuzskatu, ka izrāde bija domāta sākumskolas vecuma bērniem, bet gan pamatskolas skolēniem, jo izrāde bija par PSRS laikiem un ne visi saprastu.”

Katrīna Jurkāne: “Izrāde bija ļoti interesanta, sižets ļoti pārdomāts, lai būtu interesanti gan pieaugušajiem, gan bērniem. Aktieri šai izrādei bija piemēlēti perfekti.”

Keitija Nikola Niedra: “Teātra izrāde bija ļoti atbilstoša mācību ekskursijai – gan pamācoša, gan izzinoša, gan savā ziņā jautra un izklaidējoša.” -

Krista Ruicēna: “Teātra izrāde bija smieklīga un interesanta. Jauniešiem ļoti labi, saprotami pasniedza Padomju laika dzīvi un problēmu risināšanu.”

Niks Dagnis Dieriņš: “Izrāde bija interesanta, bet man liekas, ka tā ir vairāk piemērota sākumskolas un pirmajām pamatskolas klasītēm. Nedaudz bērnišķīga, bet nebija slikta. Nu es laikam pats uz tādu otrreiz neietu.”

Liels paldies Skolas Somas projektam par to, ka mēs varam aizbraukt uz kādu tik interesantu un reizē arī izglītojošu izrādi, kura dod pozitīvas emocijas un uzlabo garastāvokli visai dienai.

Elizabete Āboliņa (10.b)

1.martā iniciatīvas „Latvijas Skolas Somas” ietvaros 10.a klase devāmies uz izrādi Rīgā “Planēta Nr.85”. Pusaudžiem ir grūti iztēloties dzīvi astoņdesmitajos. Šī iestudētā teātra izrāde to lieliski atspoguļoja.

Veicot aptauju, pirms izrādes klasesbiedriem tika dots uzdevums uzrakstīt būtiskākās pazīmes 80tajiem. No vēstures stundām bija atcerējušies par preču deficītu (trūkumu), par blata precēm, perestroiku un komunismu. No vecākiem bija dzirdējuši par kolhozu, tā laika modi, pionieriem, aizliegtām grāmatām.

Pēc izrādes noteikti varēja papildināt savas zināšanas par 80tajiem. Tā raisīja pārdomas un bagātināja iztēli par tiem laikiem. Sižets bija veidots tā, lai tas būtu baudāms gan bērniem, gan pusaudžiem, gan vecākiem. Labprāt izrādi noskatītos vēlreiz.

Krista Paula Pauere (10.a)

Izrāde „Labie bērni”

Šā gada 25.martā, pateicoties programmai “Latvijas skolas soma”, 11.b klase devās interesantā ekskursijā, lai nedaudz izrautos no ikdienas rutīnas un interesanti pavadītu šo dienu. Viena no ekskursijas daļām bija teātra apmeklējums, un šoreiz mēs baudījām Valmieras teātra viesizrādi Rīgā “Labie bērni”. Uzklaustījām arī klasesbiedru domas un gūtās atziņas pēc šīs izrādes.

Katrīna Lukaševica: “Ļoti patika izrāde, jo to spēlēja jaunieši. Viss izrādes dialogs notika mums, jauniešiem, saprotamā valodā. Galvenā doma bija ļoti pamācoša un dzīvei noderīga- jaunieši bieži nedomā par to, kādas būs sekas tam, ko viņi dara, par to sāk domāt tikai tad, kad “ziepes” jau ir savārtas.”

Jekabs Sināts: “Lai arī dažās vietās šī izrāde likās pārspīlēta, jāatzīst, ka tā bija ļoti pamācoša un lika aizdomāties gan par attiecībām, gan interneta, telefona lietošanu.”

Madara Liekumniece-Grandāne: “Scenārijs, protams, bija saistošs jaunāka gadagājuma bērniem, un pati pamatdoma bija izglītojoša saistībā ar dažāda rakstura noziegumiem un tā visa konsekvencēm. Pilnībā izrādi baudīt traucēja fakts, ka tā bija pārlieku pielāgota trendiem, izmantojot dažādas *klišējas* un nolietotu, apnikušu *slengu*.”

Paula Silava: “Izrādē ļoti precīzi tika attēlota jauniešu savstarpējā saskarsme, leksika un uzvedība. Mēs varējām katrs uz sevi paskatīties no malas. Iesaku ikvienam noskatīties šo izrādi, lai saprastu, cik reizēm mūsu uzvedība izskatās “tizla”.”

Pēc izrādes noskatīšanās visi bija vienprātīgi- Izrāde “Labie bērni” mums parādīja sabiedrībā aktīvas problēmas, kuras, neapspriestas un nerisinātas, var vēl vairāk pieņemt apmēros, tā lika pārdomāt, vai arī mēs dažreiz neesam ne tikai nejauki pret citiem, bet arī paši pret sevi. Katrs varējām salīdzināt sevi ar šiem jauniešiem, un saprast, kā rīkoties sarežģītās situācijās. Uzticība, draudzība un apdomība bija vērtības, par kurām domājām visu mājupceļu.

Ralfs Bormanis (11.b)

Izrādi „Labie bērni” apmeklēja arī 8.klašu skolēni, tāpēc noskaidrojām arī viņu izjūtas pēc redzētā:

Laura Dubrovskā (8.a): „Izrāde bija ļoti interesanta, aizraujoša, un labi tas, ka izrāde bija atšķirīga no citām un tajā parādīja to, kā ir īstenībā.”

Jūlija Ginta Cerbule (8.a): „Izrāde bija ļoti interesanta un pamācoša, un arī smieklīga. Ieteiktu šo izrādi visiem sākot no 14 gadu vecuma.”

Kristaps Līcītis (8.a): „Izrāde bija laba, neskatoties uz nedaudz rupjībām. Visvairāk prātā ir iespaidies sākums, jo izrāde sākās pavisam negaidīti!”

Keita Kitija Pakalniņa (8.b): „Šī izrāde man patika. Visas izrādes laikā tika attēlota dzīve vidusskolā, Amerikā. Ļoti daudz no šīm ainām es jau biju redzējusi internetā, taču aktieri to attēloja tā, ka man likās ļoti interesanti. Bija brīži, kas ļoti lika smieties, taču bija arī brīži, kas nelikās smieklīgi. Šī izrāde ļoti precīzi un labi atspoguļo jauniešu labās un sliktās darbības, to sekas. Izrāde, manuprāt, ir ļoti pamācoša un liek padomāt par pasauli sev apkārt, visu vajag darīt ar mēru.”

Patrīcija Auzāne (8.b): „Man ļoti patika „Labie bērni”, jo tur bija stāstīts par jauniešiem, izklaidēm, atkarībām. Izrāde pamācīja, ka nevajag aizrauties ar alkoholu vai cigaretēm, kā vajadzētu izturēties pret citiem, jāievēro pieklājības normas.”

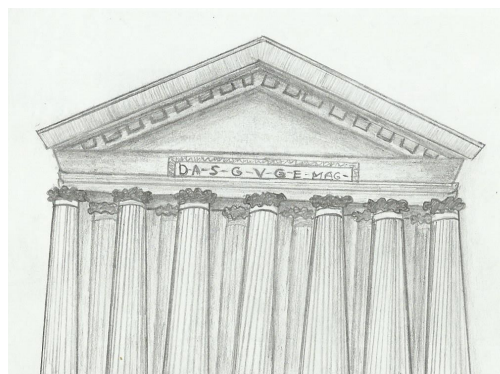
Sandija Gordienko - Krūmiņa (8.b): „Teātra izrāde man patika, jo varēja saprast cilvēku dzīves patiesības. No dažādu cilvēku skatupunkta kāds var izskatīties gan labs, gan slikts un nejaucs. Manuprāt, aktieri veica ļoti labu darbu, ar teātra mākslu parādot cilvēkus mūsdienās, kādiem tiem vajadzētu vai nevajadzētu būt. Izrāde bija ļoti pamācoša, tai bija sava doma, odziņa, un katrs no tās var kaut ko mācīties.”

Līva Rieba (8.b): „Man šī izrāde patika aktieru dēļ. Manuprāt, viņi bija ļoti profesionāli, daudz komunicēja ar publiku. Izrādes sižets bija ļoti pamācošs, domu rosinošs, tomēr man tas likās ļoti paredzams, jau daudzas reizes izstāstīts. Nedomāju, ka izrāde bija paredzēta mana vecuma bērniem. Es ar prieku skatītos vēl kādu izrādi ar šo aktieru sastāvu.”

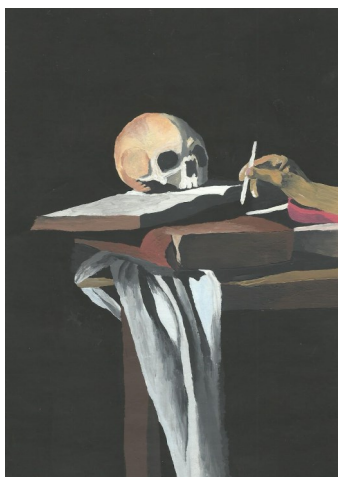
Apkopoja

Adriāns Romanovskis (8.a), Anete Tropa (8.b)

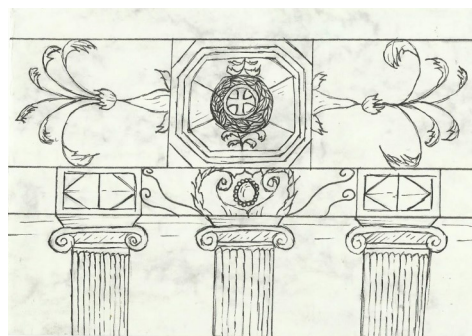
No kulturoloģijas stundām

Sabīne Kivkucāne (11.a)

Laura Elīna Berģe (11.a)

Madara Liekumniece- Grandāne (11.b)

* * *

Tik skaista,
Tik glīta,
Neviena nepazīta
Uz pasaules tik viena.

To skrien un meklē ikviens
Viņus aptur tik trieciens
Atrast to spēja
Tikai tas, kas nemaz nemeklēja.

Acis visur izmeklēja,
Bet līdz galam neko neredzēja.
Atrada viņu tas, kas akls,
Kad tika skarts viņas kakls.

Mārtiņš Smilga (11.b)

Sapņi par eksāmeniem un eksāmeni sapņos

Es atveru acis. Ar vienu palūkojos uz sienu - divdesmit divi... Ā, nu jā, pareizi, 22.maijs. Latviešu valodas eksāmens. No visa svarīga, kas dzīvē būs, tāds nieks vien ir. Joks labs! Uztraukums no galvas līdz kājām un no kājām līdz galvai! Palūkojos telefonā, lai saprastu, ka ir pusastoņi - septiņi un trīsdesmit minūtes. Tomēr mans dumjais, vēl īsti nepamodušais prāts saprot, ka viss ir labi, jo tas svarīgais tikai deviņos un trīsdesmit minūtēs. Tā nu pieceļos, palūkojos spogulī un nomurminu, ka steidzami vajadzīga ķemme. Uzlieku vārties tējkannā ūdeni. Jāiedzer taču kafijas divas, lai nenomirtu, lai gan zinu, ka pie pirmās iespējas skriesim uz Narvesenu. Kafiju manam organismam vajag tieši tagad! Tādi pamiruši jau būsim tāpat, bet eksāmeni jānoliek tā vai tā.

Sēžu virtuvē, lūkojos jaunākās ziņas - politiķi nespēj savest kārtībā valsti. Nu nekas, droši vien viņiem nesanāks, bet lai jau - būs labi. Saņemmu zvanu, kur draudzene jautā, vai es runu zinot...Protams, ka zinu! Šī jau murgos rādās no miljons reižu pārlasīšanas. Runājām, līdz sapratām, ka drīz jābūt skolā. Uzvelku kleitu un skolas formu, izeju no mājas. Vējš iepūš matus sejā, bet es tik nomurminu, ka *besī* ārā, tomēr saule spīd, tad jau būs labi. Eju uz skolu, un viss vienā *čupā* - divdabis, lietvārds, vienkāršs teikums, vienvārdsakot, viss ko atradu kladē pirms dienas. Ieeju skolā un ieraugu ziņojuma dēli, kur visi eksāmeni un telpas glīti sarakstītas...skaistāk nekā mans rokraksts. Satieku klasesbiedrus. Klades burtiski lido pa gaisu, lai atrastu ko tādu, ko neesi vēl iemācījies.

Tā nu jau 30 minūtes rakstām darbu. Nevienam tā īsti neveicas - pildspalvas izrakstās, zīmuļi nolūst, pildspalvas izplūst un tad vēl pilnai laimei apgāžas ūdens pudele. Un tad ir tāds kā sitiens pa galvu...Neviens taču nemeta, lai es visas zināšanas pazaudētu. Un es nesaprotu - dzīvs vai miris, vai kaut kur pa vidu. Un es atveru acis...22.maijs...Nu nopietni? Pusē astoņi no rīta! Pieceļos ar tiem pašiem drausmīgajiem matiem, kuri blāuj pēc ķemmes, jo kurš gan pie pilna prāta iet gulēt ar slapjiem. Es - galīgi neprātīgā! Un tad es saprotu, ka tas bija tikai sapnis. Bet viena lieta nemainās - kafiju, lūdzu, tieši tagad!

Krista Kārklāne (9.a)

Dadaisma dzejolis divpadsmito gaumē

Ēnu nonāvēt
Enter
Rietumu lauksaimnieku izgudrojums
Enter
Pārstāvjiem sākās valsts milicija
Enter
Jāņem vērā sadursmes ar policiju
Enter
Es nezinu ko lai te liek
Enter
Te ir rakstīts
Enter
Pēc kādiem tautas cilts standartiem
Enter
Valsti paralēli apmācīja.

Anonīms

* * *

Redz šķiru jaunu lapu
Aizberu to veco kapu
Sācies ir laiks
Kad seju nomāc tikai smaids

Kā nogriezts koks ezermalā
Es atdzimšu no saknes
Ignorēdams citas blaknes
Un netikšu spiests pie plaknes

Bet varbūt tā ir tikai ilūzija
Kas tur iet pāri ceļam
Ūdens tvaikā tīta
Dziļi prātā ieslodzīta

Varbūt prāts mans mezglā siets
Un etaps šis nemaz nav noiets
Varbūt dzīve beidzas aši
Par to gan spriediet paši

Mārtiņš Smilga (11.b)

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigūre

Redkolēģija:

Amanda Randere, Ērika Tauriņa, Adrians Romanovs, Anete Tropa, Elīza Elsiņa, Sanija Beatrise Barinska, Elīna Pūce, Stella Putniņa, Paula Krista Pauere, Elizabete Āboliņa, Marta Marija Maltisova, Megija Krista Supe, Madara Liekumniece - Grandāne, Ralfs Bormanis, Megija Rauza, Beāte Beatrise Juško

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com